

Pravietisks sapnis

2020.gada 21.septembrī

Sapnī es biju Luterāņu mācītājs,kuru pēc ilgiem laikiem aicināja izvadīt bēres.Dīvaini bija tas,ka izvadītājiem bija viss vienalga par aizgājēju.Es gribēju uzzināt kaut ko par mirušo,taču man knapi izdevās izspiest no tuviniekiem aizgājēja vārdu.Pēc ilgiem gadiem es tomēr nebiju aizmirsis izvadīšanas rituālu un zināju,kas kurā vietā ir jāsaka.

Izvadīšana notika ziemā.Zārks ar mironi jau bija ielaists kapā un mēs ar tuviniekiem iegājām tādā kā siltā būdiņā,lai nebūtu jāsals,kamēr aizbērs kapu. Pēc kapa aizbēršanas mācītājs parasti saka kādu īsu lūgšanu un svētības vārdus,tāpēc devos pabeigt izvadīšanas ceremoniju.

Izejot no būdiņas,es ieraudzīju ko pavisam neparastu.Nebija vairs ne vēsts no bērū atmosfēras.Pareizāk sakot,tā pamazām pārtapa pavisam citā atmosfērā.Visapkārt pulcējās kaut kādi nepazīstami ļaudis,kurus iepriekš nekad nebiju redzējis.Tie bija visai ievērojami un cienījami ļaudis.Tur bija tāda kā skatuve,uz kuras bija pūtēju orķestris,bet nu vairs tas nespēlēja bērū mūziku.Pamazām sāka pulcēties arvien vairāk ļaužu,kamēr sanāca visai liels pūlis.

Es biju ģērbies pilnā mācītāja amata tērpā ar krustu,kuru cauri visiem šiem daudzajiem gadiem biju saglabājis.Noteikti un mērķtiecīgi es devos uz skatuvi sacīt runu,kas nu vairs nebūs bērū atvadu runa,jo no bērū atmosfēras vairs nebija ne vēsts.Lielais cilvēku pūlis vienā balsī sāka saukt : " LAI DEBESS LIETUS LĪST ! " Kapsēta bija pārtapusi par tādu kā Atmodas vietu.Sapņa beigas.